

Og som jeg sagde før: Hvis vi ikke var nået dertil, var der altså mange ting, vi bare ville dø af i dag ad naturlig vej.

Jeg synes ikke, at det lige pludselig er et meget fint og godt argument at sige, at enlige kvinder og lesbiske kvinder ikke naturligt kan få børn. Der er mulighed for, at de kan få børn. Vi har muligheden for at tilbyde heteroseksuelle par, som ikke ad naturlig vej kan få børn, nu at gøre noget for dem, og det kan vi takke lægevidenskaben for osv. Det er jeg da utrolig glad for, og hvis det ikke går ud over nogen, nemlig barnet, hvorfor skulle vi så forhindre mennesker i det? Det er det, jeg har svært ved at forstå.

Kl. 11.45

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Nu har den radikale ordfører flere gange sagt, at vi ikke har nogen dokumentation for at vide, hvad der er bedst for et barn. Men vi har vel den dokumentation, at vi alle sammen er vokset op enten på den ene, den anden eller den tredje måde.

Jeg vil godt vove den påstand, at hvis man gik ud og spurgte 1.000 tilfældige danskere, radikale, konservative og SF'ere og unge og gamle: Hvad tror I er den bedste opvækst for et barn her i Danmark, er den, at det barn har to mødre, eller at det har to fædre, eller at barnet har både en mor og en far? så ville 995 ud af 1.000 sige, at det bedste, det mest ideelle er, at man har både en far og en mor.

Det er den dokumentation, jeg og mange andre har, for vi har selv børn, vi er selv vokset op, sådan er det jo. Der er vel også en grund til, at Vorherre har skabt verden, som han har.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Nu skal jeg ikke rode mig ud i en religiøs diskussion, men jeg er glad for, at det konservative medlem siger, at han vover en påstand, for det er det selvfølgelig, og det kan godt være, at han har ret – jeg har ikke noget grundlag for at mene, at det ville falde anderledes ud.

Det, der er vigtigt for mig, er at sige, at jeg tror, at det allervigtigste for et barn er at vokse op med en forælder eller med to forældre af det ene eller det andet køn, som elsker det barn og har ønsket det barn. Og man må jo sige, at folk, som vælger at gå igennem kunstig befrugtning på linje med de mennesker, der vælger at adoptere, formentlig er mennesker, der virkelig har

tænkt sig om og taget en beslutning om, at det her barn er meget vigtigt for dem. Og derfor tror jeg i virkeligheden man kan sige, at det at gøre kønnet til det allervigtigste for et barn ikke er godt, jeg tror, at kærligheden til barnet er det allervigtigste – og det er lige så meget en påstand, det erkender jeg.

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Vedrørende det sidste er vi jo ikke uenige. Det er heller ikke det, den konservative ordfører eller andre har sagt. Det allervigtigste for ethvert barn er selvfølgelig at vokse op i et hjem med tryk og kærlighed. Og det kan man få af en far og en mor, det kan man få af en enlig mor eller en enlig far, og det er jeg også overbevist om man også kan få af to forældre af samme køn. Det er det vigtigste.

Men der er slet ingen tvivl om, at det, som to af forskelligt køn giver et barn, altså er noget andet end det, som to af samme køn giver et barn. Vi kender det jo fra diskussionerne om børnehaver og vuggestuer og folkeskoler – der mener jeg også, at jeg kender den radikale holdning. Der synes vi principielt ikke, at det er særlig godt, hvis samtlige pædagoger henne i børnehaven er mænd eller samtlige er kvinder – det er der indimellem en tendens til at de er. For mænd og kvinder giver hinanden og dermed også barnet et modspil.

Det er derfor, vi siger, at det ideelle for barnet, og det, vi godt vil tilstræbe, er, at det har muligheden for både at have en far og en mor. Og det ved jeg godt ikke kan bevises, måles og vejes, men det er jeg så overbevist om er det ideelle, som jeg overhovedet kan være – også som far. Men kærligheden spiller en stor rolle, det er vi enige om.

(Kort bemærkning).

Charlotte Fischer (RV):

Jeg tror, at det vigtige for os er at sige, at det er klart, at det grundlæggende er et anderledes liv, man går i møde, hvis man vokser op med to mødre eller to fædre eller en enlig forælder. Og det vil det også være i dag, hvor familieformerne blomstrer i alle ender og kanter.

Jeg synes på mange måder, at det kan være fint, at der er mange forskellige familieformer. Man kan i virkeligheden sige, at jo mere forskellige familieformerne er, jo mindre svært og problematisk bliver det også for de enkelte børn at vokse op i det, vi måske for nogle år siden ville